

Waarom Giardia zo moeilijk te bestrijden is

Giardia is een van de meest voorkomende darmparasieten. Hoewel een infectie bij veel dieren asymptomatisch verloopt, kan de parasiet ook hardnekkig recidiverende maagdarmklachten geven, wat menig eigenaar tot wanhoop drijft.

TEKST J.T. BOSJE, E.R. NIJSSE, P.A.M. OVERGAAUW | FOTO MORGUEFILE

Twee voorbeelden van problemen door Giardia: Mogul is een jonge Main Coon. De kat wordt in een 'cattery' met tien andere katten opgenomen. De dieren kunnen zich vrij door het rijtjeshuis bewegen. Na de komst van Mogul krijgen alle katten diarree en blijken ze positief voor Giardia. Hoewel de diarree na behandeling verdwijnt, recidiveren de problemen steeds opnieuw. Diesel is een Amerikaanse bulldog van acht maanden oud die langere tijd dunne darm diarree heeft. Twee maanden voor verwijzing werd Giardia geconstateerd. Na het stoppen van de behandeling recidiveren de klachten

vrijwel direct. De hond vreet alles wat hij tegenkomt, inclusief hondenpoep.

Lastig te bestrijden

Giardia duodenalis is een lastig te bestrijden protozoaire parasiet. De klinische problemen worden veroorzaakt door een trofozoïet. Het infectieuze stadium is de cyste. De cyste is zeer resistent voor omgevingsinvloeden en dit verklaart (deels) de hardnekkigheid van de infecties. Hoe kouder en vochtiger de omgeving, hoe langer de cyste infectieus blijft. In water kouder dan 10 graden Celsius kan deze bijvoorbeeld tot drie maanden overleven. In een droge omgeving met direct zonlicht is de cyste

'slechts' enkele dagen infectieus⁽²⁾. Dieren kunnen asymptomatische dragers van Giardia zijn⁽⁴⁾ en de omgeving langdurig besmetten. Sommige genotypen van de parasiet worden als zoönotisch beschouwd⁽⁵⁾.

Payne beschrijft in een artikel haar strijd tegen Giardia bij een groep proefhonden. De individueel gehouden beagles werden gedurende drie dagen behandeld met orale medicatie. Hun hokken, roestvrijstaal met een epoxy vloer, werden dagelijks ontsmet met quaternaire ammoniumzouten. De Giardia was na 17 tot 24 dagen bij alle honden weer aantoonbaar en alle honden ontwikkelden weer diarree. Door het wassen van de honden op de laatste dag van de behandeling (met reguliere hondenshampoo) en verplaatsing van de honden naar een schoon hok, kreeg ze de problemen wel onder controle.

Herbesmetting lijkt een belangrijke oorzaak van recidiverende Giardia infecties te zijn. Behandelen, isoleren (quarantaine), wassen en ontsmetten zijn beschreven oplossingen. Bij dieren die buiten komen, is hygiëne moeilijker te handhaven. Het verlagen van de infectiedruk is daarom mogelijk het hoogst haalbare doel.

Zie voor meer informatie het 'Behandeladvies bij recidiverende diarree bij Giardia-positieve dieren' van de auteurs op de KNMvD-website (en de toelichting voor de dierenarts).

Voedselallergie

Als Giardia bestreden is, maar de klachten aanwezig blijven, dan kan het zijn dat er tevens sprake is van IBD of voedselallergie, mogelijk ten

gevolge van de eerder doorgemaakte Giardia-infectie ^(1,3). Verdere diagnostiek is dan geïndiceerd. ●

Referenties

1. Buret AG. Pathophysiology of enteric infections with *Giardia duodenalis*. *Parasite* 2008; 15: 261-5.
2. Erickson MC, Ortega YR. Inactivation of protozoan parasites in food, water, and environmental systems. *J Food Prot.* 2006 Nov;69(11):2786-808.
3. Hanevik K, et al. Development of functional gastrointestinal disorders after *Giardia lamblia* infection. *BMC Gastroenterol.* 2009 Apr 21;9:27.
4. Gardner TB, Hill DR. Treatment of giardiasis. *Clin Microbiol Rev* 2001; 14: 114–28.
5. Overgaauw PAM, et al. Zoonotic parasites in fecal samples and fur from dogs and cats in The Netherlands. *Vet Parasitol* 2009; 163:115-22.
6. Payne PA, et al. Efficacy of a combination febantel-praziquantel-pyrantel product, with or without vaccination with a commercial *Giardia* vaccine, for treatment of dogs with naturally occurring giardiasis. *J Am Vet Med Assoc.* 2002; 220: 330-3.

Behandeladvies voor de eigenaren, en een toelichting daarop voor de dierenarts staan op de website van de KNMvD.

J.T Bosje is verbonden aan het Medisch Centrum voor Dieren, Amsterdam.

E.R. Nijse is verbonden aan het departement Infectieziekten en Immunologie,

Universiteit Utrecht. P.A.M Overgaauw is verbonden aan het IRAS, divisie Veterinaire Volksgezondheid, faculteit Diergeneeskunde, Universiteit Utrecht.